

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ejendomsskyld til staten.

Fremsat den 13. januar 1970 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 24 af 28. januar 1966 om ejendomsskyld til staten, som ændret ved § 3, nr. 3 i lov nr. 333 af 18. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

„I tilfælde, hvor der på en ejendom er tinglyst en deklaration efter bestemmelsen i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning eller en særlig bevarings-servitut i henhold til bestemmelsen i § 12 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.“

2. § 10, stk. 1, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

„Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter i København, Frederiksberg og de områder, der umiddelbart forud for den 1. april 1970 henhørte under en købstadkommune. I øvrigt foretages opkrævningen af amtstuerne og amtsskatteinspektoraterne.“

3. I § 10 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., kan finansministeren efter forudgående forhandling med kommunerne pålægge disse at opkræve ejendomsskylden til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er en følge af den ændrede kommunale inddeling, der træder i kraft den 1. april 1970.

Lov nr. 327 af 18. juni 1969 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme fastsatte — uanset de tidligere købstadkommuners sammenlægning den 1. april 1970 med en eller flere tidligere sognekommuner — at den amtskommunale grundskyld og dækningsafgift skal opkræves af vedkommende amtstue (amtsskatteinspektorat) i samme omfang som hidtil. Man har herefter fundet

Finansmin. Skd. j. nr. IV 18-10-1969.

det rimeligt, at opkrævningen af ejendomsskylden til staten i disse områder indtil videre ligeledes forbliver hos amtstuerne (amtsskatteinspektoraterne).

Ved den foreslåede bemyndigelse til finansministeren åbnes imidlertid i overensstemmelse med et forslag fra administrationsrådet mulighed for, at kommunerne efterhånden kan overtage amtstuerne (amtsskatteinspektoraternes) oppebørselsfunktion.

Forslaget til ændret affattelse af § 9 er af redaktionel karakter.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1, nr. 1.

Formålet med bestemmelsen er at opnå overensstemmelse med formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Der tilsigtes ikke nogen realitetsændring.

Til nr. 2.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til nr. 3.

På grundlag af en redegørelse fra et af administrationsrådet nedsat udvalg vedrørende en forenkling af ejendomsskatternes oppebørselsadministration, har rådet indstillet til finansministeren, at beregningen og opkrævningen af ejendomsskylden til staten, de amtskommunale skatter og dækningsafgiften overføres til kommunerne, således at der skabes mulighed for, at ejere af fast ejendom

kun modtager én skattebillet, indeholdende alle de ejendommen påhvilende skatter og afgifter, herunder betaling for ydelser fra kommunale værker. Forslaget er tillige et led i bestræbelserne for at frigøre amtstuerne for ejendomsbeskatningsopgaver.

Da den nævnte omlægning af skatteopkrævningen forudsætter, at den pågældende kommune i udstrakt grad anvender EDB-teknik, kan der ikke for tiden finde en samlet overførsel sted fra amtstuerne (amtsskatteinspektorerne) af de nævnte skatter og afgifter, men overførslen må ske efterhånden som kommunernes administration er tilstrækkeligt udbygget og efter forhandling med kommunerne.

Når den forestående revision af loven om den amtskommunale beskatning er afsluttet, kan det forventes, at spørgsmålet om indførelse af en tilsvarende bemyndigelse for indenrigsministeren vil blive taget op til overvejelse, for så vidt angår de amtskommunale ejendomsskatter.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lov nr. 24 af 28. januar 1966).

§ 9. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Bestemmelserne i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, kap. V (skatternes forfaldstid og erlæggelse m. v.), finder tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten. Med hensyn til pante- og fortrinsret for ejendomsskylden til staten har det dog sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler. Indbetalingen i statskassen af den opkrævede ejendomsskyld foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 2. — — —

Lovforslaget.

§ 9. I tilfælde, hvor der på en ejendom er tinglyst en deklaration efter bestemmelsen i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning eller en særlig bevarings-servitut i henhold til bestemmelsen i § 12 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter i København, Frederiksberg og de områder, der umiddelbart forud for den 1. april 1970 henhørte under en købstadkommune. I øvrigt foretages opkrævningen af amtstuerne og amtskatteinspektorerne.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., kan finansministeren efter forudgående forhandling med kommunerne pålægge disse at opkræve ejendomsskylden til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter.